№1, (28)

13 лютого 2016 року

ВОРОНЬКІВСЬКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА І-ІІІ СТУПЕНІВ

Велика перерва

День пам’яті героїв Крут

29 січня 1918 року поблизу залізничної станції Крути близько 300 курсантів військової школи, студентів і гімназистів під командуванням А. Гончаренка прийняли на полі нерівний бій із майже 4-тисячною більшовицькою армією на чолі з М.Муравйовим, рішуче відстоюючи право українського народу жити у власній державі. Бій тривав лише п’ять годин .Ціною власного життя юні герої зупинили наступ ворога на два дні. Це дало змогу уряду УНР підписати Брест-Литовський мирний договір з більшовицькою Росією та Німеччиною, Туреччиною, Болгарією, Австро-Угорщиною. Завдяки цьому договору Україна стала незалежною державою. З 2007 року 29 січня українська громадськість відзначає День пам’яті героїв Крут. Молоді захисники Української Народної Республіки 98 років тому власною кров’ю вписали нову героїчну сторінку в історію українського визвольного руху. Крути стали легендою, символом героїчності та жертовності молодого покоління в боротьбі за незалежну Україну. Тож пам’ятаймо своїх героїв!

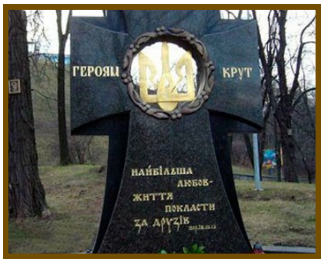

У думці–знову тліє–
бій у Крутах…

О, неповторний часе
золотий!..

Ми всі були зелені
ще, як рута

Але в душі палав вогонь святий.

І хоч навколо вир вогню шалено

Стогнав, як грім, і жах смертельний ніс;

Ми не схилили сонячне знамено

І бій важкий не видавив нам сліз.

Ми перед світом
свідчили потугу

І довели, ми–
лицарські сини,

Хоч не змогли розбити люту хугу

Та ще раз вчули
пахощі весни.

Хай виє знов поривом лютим…

Та ми–дорогу знаєм до мети:

Лицарство Крут! О,
нам вас не забути.

Ваш чуєм зов —
невтомно далі йти.

1978 р.
М.Лавренко, учасник Крутянського бою.

Багдян Каріна

10 клас

В номері:

День пам’яті героїв Крут	1
Олімпіади–це можливість самоудосконалитися	2
Ювілей Павла Тичини	3
Вшанування Вороньківської сотні	4
День закоханих	4

Зверніть увагу:

- *День пам’яті героїв Крут*
- *Олімпіади—це можливість самоудосконалитися*
- *Вшанування пам'яті*

Олімпіади—це можливість самоудосконалитися

За роки навчання в школі стало звичним, що в кінці другої чверті першого семестру починається «олімпіадна лихоманка». Починає трясти всіх учнів і вчителів середньої та старшої ланок. Завдання кожного вчителя-предметника — виставити команду учасників шкільних олімпіад, а завдання учнів —не підвести їх. Чому ж для всіх це є таким тяжким завданням? Тому, що для участі в олімпіадах вибирають найчастіше одних і тих самих учнів, які більш-менш успішно навчаються з усіх предметів. І ці бідолахи тиждень або й більше «паряться» над підготовкою до олімпіад.

Я також щороку брала участь в олімпіадах. І я така не одна. В цьому році школа отримала багато, як на мене, перемог, але, звичайно, можна було отримати і більше. Це не означає, що в цьому винні діти або вчителі. На мою думку, олімпіадні завдання є набагато складнішими ,ніж просто шкільна програма, тому ,можливо, це є перешкодою до перемог. Я вирішила вз'яти інтерв'ю у наших учнів, які в цьому році досягли успіхів у олімпіадах та конкурсах.

Першою я вирішила запитати Мешко Владу, так як вона в цьому році перший раз брала участь у змаганнях:

- Скажи, будь ласка, чи сподобалось брати участь у олімпіадах та конкурсах? Хто тебе підтримував під час підготовки і як ти досягла таких висот?

- Цього року я вперше брала участь у олімпіадах. Звісно, було не просто, я дуже хвилювалася перед кожним конкурсом. Але, не зважаючи на хвилювання, я досягла непоганих результатів. Мене підтримували мої батьки, вчителі, друзі. Ми з мамою кожен вечір присвячували навчанню, а саме підготовці до змагань. Я хочу висловити подяку вчительці української мови Гриценко Н.І., а також Марченко Л.В.-вчительці фізики. За їхню невтомну працю, тому що саме вони допомагали мені в підготовці. Також хочу сказати всім учням, щоб брали участь у конкурсах і олімпіадах, нічого не боялися і, звичайно, перемагали.

Ще не змогла про це не запитати у нашої випускниці - Гередчук Яни:

- Яно, чи потрібні олімпіади дітям? Як це впливає на їх розвиток? Розкрий секрет свого успіху.

- Я вважаю, що олімпіади є потрібними. З одного боку, олімпіади - це дуже гарний спосіб перевірити свої знання, дізнатися щось нове, можливо, знайти нових друзів.

Процес підготовки до олімпіади може дати багато нових можливостей у навчанні, можна дізнатись про те, що не знав, і те, чого навіть не вивчали в школі. А з іншого боку - це випробування, що потребує нервів, те, що забирає дорогоцінні вихідні в учня, багато вільного часу. В менших класах мені подобалось брати участь в олімпіадах і займати призові місця. Зараз це бажання зникло. За свої досягнення можу подякувати вчителям та власній голові. Ось і весь секрет успіху.

Я, звичайно, взяла інтерв'ю не в усіх переможців, але загальна думка є зрозуміла: потрібно бути сміливим, нічого не боятися, брати участь у змаганнях та досягати певних результатів. Так тримати, вороньківські учні «best of the best»!

Коломієць Марина

10 клас

Ювілей Павла Тичини

27 січня українці святкували 125-річчя з дня народження поета, перекладача із 40 мов, громадського діяча Павла Тичини. Ще змалку Павло був хворобливою дитиною, тоді ніхто не міг уявити, що він стане видатним поетом, академіком, знатиме 12 мов і перекладатиме із сорока – і це будуть далеко не всі його таланти.

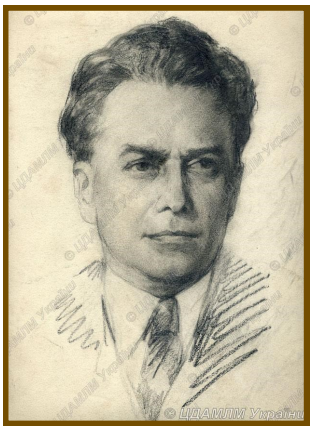

Тичина народився в селі, але це не завадило йому отримати початкову освіту, адже батько був дяком і вчителем грамоти. Павло приділяв увагу і музиці. Він мав досконалий слух і грав на різних музичних інструментах. До того ж, добре малював: навчався у художній школі, а згодом планував вступити до Петербурзької художньої академії. Музиці і живопису Тичина своє життя не присвятив, а провідним місцем стала любов до поезії. Однак свій хист до цих видів мистецтв він виявив у віршованому слові. В молодого Тичину вселив віру видатний письменний Михайло Коцюбинський, літературні «суботи» якого відвідував Павло.

Поезія Павла Тичини вражає майстерністю художнього слова, мелодією. Не дивно, що деякі його вірші стали піснями. Його пейзажна лірика «малює» перед читачами неймовірні картини природи. Інтимна лірика дуже ніжна, хвилююча, грає почуттями ліричного героя. Громадянська – доволі контрастна на фоні іншої лірики.

Його поезія стала відомою і популярною навіть за кордоном. Тичиною цікавляться у Польщі, Чехії, Британії, Німеччині, Франції. Після перекладів творів і Європа відчула мелодійність і своєрідність поезій Тичини.

За життя він працював у різних редакціях. А згодом став доктором філологічних наук, міністром освіти України, головою Верховної Ради УРСР. Тож Тичина відомий не тільки поетичним талантом, а й громадською діяльністю. Він вклав свої зусилля у розвиток України, аби нове молоде покоління мало щасливе і світле майбутнє у своїй державі.

Павло Тичина також пов'язаний і з нашим селом Вороньків. Він побував у славному містечку, де познайомився із нашими селянами. Захопившись красою наших землянок, написав вірш «О панно Інно» , присвятивши донькам поета Івана Коновала (на фото Поліна Коновал). Кожному мешканцю нашого села приємно дізнатися про такий цікавий факт із життя відомого поета.

125- річчя відзначають усі українці, адже ця людина стала своєрідним символом українського народу. Павло Тичина був дуже різнобічним і талановитим, тому його поезію читають і молоді люди, знаходячи для себе ті рядки, які надихають.

Ах не смійтеся ви наді мною, —
Не для вас я Вкраїну люблю!
Не для вас виливаю ці сльози з журбою,
Що ніхто їх не бачить нічною добою,
Коли довго від думок не сплю.

Не чіпайте моєї Вкраїни!
Хай, по-вашому, вмерла вона.
Скажіть: нащо ці ваші знущання та кпини?
Не чіпайте — просю вас — моєї Вкраїни:
Тільки ж це моя втіха одна!

Хіба можете ви зрозуміти,
Як її я кохаю, люблю?
Та коли б не вона, то для чого б і жити!
Але що… що вам про це говорити…
Чи ви любите матір свою?

Павло Тичина

28 жовтня 1911

Золоторучко Ірина

10 клас

ВОРОНЬКІВСЬКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА І-ІІІ СТУПЕНІВ

Адрес:
08352, Київська обл., Бориспільський р-н,
с.Вороньків, вул.Київська 1
E-mail: voronkiv-school@ukr.net

Телефон: (045-95)3-66-82
Телефон: (045-95)3-66-69
Факс: (045-95)3-66-82
Ел. пошта: voronkiv-school@ukr.net

Випуск підготували:
Головний редактор: Богдан Ісай
Кореспонденти: Коломієць Марина
Золоторучко Іра
Багдян Каріна
Марченко Владислав

Випуск підготовлено за сприяння адміністрації Вороньківської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів

E-mail: voronkiv-school@ukr.net

Вшанування Вороньківської сотні

У суботу, 6 лютого, на Бориспільщині вшанували пам'ять козаків Вороньківської сотні, полеглих взимку 1919 року в бою проти більшовиків на березі річки Трубіж.

У заходах взяли участь заступник голови Бориспільської райдержадміністрації Роман Шуменко, керівник апарату РДА Ірина Тур, Вороньківський сільський голова Ніна Яструб, Іванківський сільський голова Анатолій Тур, голова Бориспільської об'єднання Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Тараса Шевченка Анатолій Ковальчук, заступник голови Спілки офіцерів України Євген Лупаков, видатний український поет Дмитро Павличко, студенти Київського військового ліцею, учасники Революції Гідності та Антитерористичної операції, найактивніші представники громади.

Поважна делегація поклала квіти до пам'ятника Героям Небесної Сотні м.Бориспіль та організувала мітинг-реквієм біля обеліску Героям Воронківської сотні в с.Вороньків. Пам'ять козаків вшанували хвилиною мовчання. Після цього відвідали могилу відважного отамана Івана Черпака — одного з найактивніших лідерів сотні, який похований у Воронькові.

День закоханих

Любов є найбільшою рушійною силою у всьому світі. Про неї написано і сказано так багато, що, здавалося б, нічого нового вже сказати просто не можливо, але будь - який закоханий це з легкістю спростовує, знаходячи слова, вирази і вчинки, які представляють його особисту любов все в новому і новому світлі. Це унікальне почуття і стан душі. Воно глибоко духовне, і всілякі спроби очорнити це дароване нам Богом чудо розбиваються як хвилі об скелю. Любов - це фундамент здорових відносин і запорука успіху. Вона дає перемогу при будь-якому розкладі і разом з тим, більш терплячого і спокійного ставлення, ніж відносини закоханої людини до причин і обставин, які можуть стати перешкодою в його почуттях, не можна і уявити. Здавалося б, протиріччя, адже любов виключає байдужість. Вона ревно і більш упереджена, ніж будь-яке інше почуття, і разом з тим вона дає той рівень спокою і відчуття порядку, який не під силу отримати у відсутності любові. День всіх закоханих – тому підтвердження.

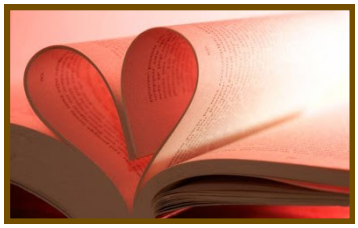

Чому воно дійшло до наших днів? Не питання! Зі Святого Письма може дізнатися кожен, що любов довго терпить і любов милосердствує, не заздрить і не величається, не надимається і не поводиться нечемно, навіть не шукає свого; Вона не дратується і не думає лихого, не радіє з неправди, а поспішає сорадуватись істині; Любов покриває всі гріхи і всьому вірить, не втрачає надії і все переносить; «Любов ніколи не перестає, хоча і пророцтва припиняться, і мови замовкнуть, і знання скасується.» - так сказано про кохання. Не дивно, чому День, який належить усім закоханим, не зник, а продовжує радувати нас своєю присутністю. У День всіх закоханих усі ми один від одного очікуємо, але більш готуємо один одному - закоханий закоханому, маленькі і не маленькі сюрпризи. Не обов'язково це буде одноденна поїздка на Канари, не обов'язково це буде непередаваний вечір в дорогому ресторані. Можливо це буде не один день і не один вечір. Можливо, буде щось інше - тепле слово або обійми, поцілунок або маленька квіточка. Це не важливо. Важливо, що це буде певним знаком. Знаком, який, можливо, для стороннього здасться зовсім не значним, але для закоханих це буде особлива і неповторна подія - знак любові, знак небайдужості, знак потаємного й унікального стану - стану, який переживе все. Стану, який збережеться назавжди. Стану кохання!

З сайту dilovamova.com